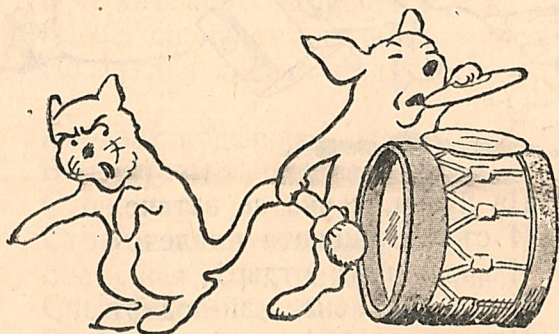

Като тукмака на тжпана.
 Така срѣдъ двора се припече,
 При нея скоро се притече
 И Мурджо — кученцето малко,
 Видѣ я и му стана жалко —
 Отъ жаль едва се не разплака,
 Но шомъ като зърна тукмака,
 Развесели му се сърдцето,
 Посѣгна, взе го съсъ крачето
 Слѣдъ туй отиде при тжпана
 Съ тукмака вълнестъ на Котана;
 Заудря здраво — удря, бие,
 А тя мяука — жално вие!
 Той бие, весело подскача,
 Тя охка, моли се и плаче...

Мълчи, мълчи сега, Котано,
 По-харно да се чуй тжпана —
 Че стана тя, каквато стана!

Синь-Синчець.

ЛОШЪ ЕЗИКЪ.

Прочулъ се въ едно село нѣкой-си човѣкъ съ лошия си езикъ.

Прави, що прави, пустиятъ му човѣкъ — добра дума не продумва, сладка приказка не изрича, блага вѣсть отъ устата му не излиза!